DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 31 grudnia 1976 r. Nr 8*) Poz. 28—31

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra:

28.

ZARZĄDZENIE Nr 50

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 listopada 1976 r.

w sprawie niektórych zasad prowadzenia hoteli pracowniczych jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

(znak: PP-4/76)

W związku z rozporządzeniem Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych (Dz. U. Nr 25, poz. 149) oraz zarządzeniem Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie zasad prowadzenia hoteli pracowniczych i stosowanych w nich opłat (Monitor Polski Nr 29, poz. 129) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych posiadające hotele pracownicze lub administrujące nimi:

1) przeprowadzą kategoryzację hoteli stosownie do wytycznych stanowiących załącznik do powołanego we wstępie zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,

2) opracują lub dostosują istniejące regulaminy porządkowe hoteli do ustaleń § 7 powołanego we wstępie rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,

3) opracują regulaminy samorządów mieszkańców hoteli pracowniczych.

§ 2. 1. Stawki opłat za korzystanie z miejsca w hotelach pracowniczych przez:

1) osoby, które utraciły prawo do korzystania z hotelu pracowniczego, a nadal w nim zamieszkują,

2) osoby zakwaterowane czasowo w związku z podróżą służbową

ustala przedsiębiorstwo prowadzące hotel, na podstawie planowanych kosztów własnych.

2. Planowane koszty własne, o których mowa w ust. 1, nie mogą wynosić więcej, niż:

— 50 zł za 1 miejsce za dobę w hotelu I kategorii,

— 40 zł za 1 miejsce za dobę w hotelu II kategorii,

— 30 zł za 1 miejsce za dobę w hotelu III kategorii,

— 20 zł za 1 miejsce za dobę w hotelu IV kategorii.

§ 3. Traci moc załącznik nr 1 do zarządzenia nr 43 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 kwietnia 1967 r. w sprawie działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym (Dz. Urz. MBiPMB Nr 5, poz. 16 i z 1973 r. Nr 5, poz. 14).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r.

MINISTER
w z. **Z. Grela**

29.

ZARZĄDZENIE Nr 51

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 grudnia 1976 r.

w sprawie organizacji i wykonywania prac typizacyjnych w budownictwie

(znak: NP-12/6/76)

Na podstawie § 7 uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju typizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 30, poz. 157) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Postanowienia wstępne

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „pracach typizacyjnych", należy przez to rozumieć:

1) przygotowywanie, wykonywanie i rozpowszechnianie typowych rozwiązań budowlanych, obejmujących opracowania projektowe:

*) Ostatni numer w 1976 r.

a) systemów budownictwa,

b) elementów budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia obiektów budowlanych,

c) węzłów konstrukcyjnych, złącz i detali budowlanych,

d) ustrojów budowlanych,

e) obiektów budowlanych i ich części,

f) wzorcowych elementów i układów funkcjonalnych,

2) planowanie, badanie i rozpowszechnianie pozytywnych wyników działalności typizacyjnej,

3) prowadzenie działalności w zakresie typizacji regionalnej.

Rozdział II

Organizacja prac typizacyjnych

§ 2. 1. Organizowanie, wykonywanie i koordynacja prac typizacyjnych należy do obowiązków wyznaczonych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „biurami kierującymi typizacją".

2. Wykaz biur kierujących typizacją oraz przedmiotowy zakres ich działania zawiera załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. 1. Biura kierujące typizacją prowadzą prace typizacyjne na zlecenie właściwego ministerstwa (urzędu centralnego).

2. Biura kierujące typizacją są obowiązane do:

1) prawidłowej organizacji i terminowej realizacji prac typizacyjnych,

2) weryfikacji opracowań typowych rozwiązań budowlanych w celu zapewnienia im odpowiedniego poziomu nowoczesności,

3) zbierania uwag i opinii o zrealizowanych projektach typowych rozwiązań w celu ich wykorzystania przy aktualizacji tych projektów,

4) dokonywania oceny i wyboru rozwiązań indywidualnych w celu uznania ich za typowe i dostosowania do wymagań stawianych projektom przeznaczonym do rozpowszechniania,

5) operatywnego i terminowego opracowywania kart katalogowych, ich aktualizacji i współpracy w tym zakresie z Centralnym Ośrodkiem Informacji Budownictwa.

§ 4. Biura kierujące typizacją, odpowiednio do zakresu działania współpracują z:

1) właściwymi ministerstwami (urzędami centralnymi) oraz resortowymi biurami projektów,

2) terenowymi organami administracji państwowej oraz terenowymi jednostkami projektowania wiodącymi w projektowaniu budownictwa ogólnego,

3) zjednoczeniami oraz ich ośrodkami badawczo-rozwojowymi,

4) instytutami naukowo-badawczymi i innymi jednostkami naukowo-badawczymi oraz ośrodkami informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej,

5) wzajemnie ze sobą w sprawach koordynacji i podziału prac typizacyjnych o podobnym charakterze oraz wykorzystania opracowań projektowych i doświadczeń w działalności typizacyjnej.

Rozdział III

Planowanie i finansowanie prac typizacyjnych

§ 5. Ogólną koordynację planów typizacji w budownictwie prowadzi Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 6. 1. Zadania związane z przygotowaniem opracowań projektowych typowych rozwiązań budowlanych, niezbędnych do realizacji zadań inwestycyjnych w zakresie budownictwa, ustalane są w dwuletnich planach typizacji w budownictwie, zwanych dalej „planami typizacji".

2. W planach typizacji powinny być ujęte zadania wynikające z ogólnokrajowych potrzeb inwestycyjnych w zakresie działania właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego). Plany typizacji powinny być sporządzane na podstawie programów zadań wynikających z problemów rządowych, węzłowych, resortowych, branżowych oraz planów postępu technicznego.

3. Plany typizacji sporządzane są corocznie i obejmują każdorazowo okres dwóch lat. Plany typizacji sporządza się na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 7. Do tematów nowowprowadzanych do planów typizacji załącza się karty programowe, zawierające następujące dane:

1) część opisową, omawiającą zamierzenia typizacyjne i ich powiązanie z pracami naukowo-badawczymi lub badawczo-projektowymi, realizowanymi w ramach problemów rządowych, węzłowych, resortowych i branżowych oraz planów postępu technicznego,

2) stan dotychczasowych opracowań w zakresie zgłoszonego tematu, uzasadnienie potrzeby opracowania i stopień jego przygotowania,

3) przewidywaną liczbę powtórnego zastosowania rozwiązania, rozmiary przewidywanej produkcji lub budownictwa,

4) nazwę i siedzibę producenta i wykonawcy,

5) etapy i koszt opracowania.

§ 8. 1. Projekty planów typizacji sporządzają dla poszczególnych ministerstw (urzędów centralnych) podległe im biura kierujące typizacją.

2. Jeżeli ministerstwa (urzędy centralne) nie posiadają:

1) biur kierujących typizacją — projekty planów typizacji sporządzają resortowe biura projektów,

2) ani biur kierujących typizacją, ani resortowych biur projektów — projekty planów typizacji sporządzają biura kierujące typizacją, właściwe dla danego rodzaju budownictwa.

3. Projekty planów sporządzane przez resortowe biura projektów powinny być uzgodnione z właściwymi biurami kierującymi typizacją, a w razie potrzeby z zainteresowanymi producentami.

§ 9. 1. Projekty planów typizacji wraz z kartami programowymi, o których mowa w § 7, są przekazywane do właściwych ministerstw (urzędów centralnych) w celu ich akceptacji, w terminie do dnia 10 sierpnia każdego roku poprzedzającego okres, którego plan dotyczy.

2. Projekty planów typizacji, po zaakceptowaniu ich przez ministrów (kierowników urzędów centralnych) lub osoby przez nich upoważnione, należy przesłać w terminie do dnia 31 sierpnia roku poprzedzającego okres, którego plan dotyczy, do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 10. 1. Zbiorczy plan typizacji sporządza Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na podstawie projektów planów typizacji akceptowanych przez właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) i przedkłada go Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do zatwierdzenia w terminie do dnia 15 września roku poprzedzającego okres, którego plan dotyczy.

2. Zbiorczy plan typizacji stanowi podstawę do finansowania prac typizacyjnych.

3. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyodrębnia w zbiorczym planie typizacji i zatrzymuje do swojej dyspozycji część zadań typizacyjnych o charakterze ogólnym lub szczególnie ważnym dla rozwoju budownictwa (wybrane systemy budownictwa, elementy i ustroje budowlane itp.).

§ 11. O wprowadzeniu w wypadkach gospodarczo uzasadnionych, zmian w zatwierdzonym planie typizacji, polegających na skreśleniu lub włączeniu nowego tematu albo przesunięciu terminu zakończenia opracowania projektowego, decyduje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego).

§ 12. 1. Po upływie pierwszego półrocza realizacji planu typizacji ministerstwa (urzędy centralne) dokonują przeglądu i sprawdzenia stanu wykonania (rzeczowego i finansowego) części planu przypadającej na dany rok budżetowy.

2. Po sprawdzeniu stanu wykonania planu, ministerstwa (urzędy centralne) przesyłają do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w terminie do dnia 25 lipca danego roku zaktualizowany rzeczowo i finansowo plan typizacji.

§ 13. Kredyty budżetowe przydzielone zainteresowanym ministerstwom (urzędom centralnym) na typizację w budownictwie w 1977 r. nie mogą być wykorzystywane oraz przenoszone na inne cele.

§ 14. Zasady finansowania prac typizacyjnych zostaną uregulowane odrębnymi przepisami.

Rozdział IV

Sporządzanie, uzgadnianie i zatwierdzanie opracowań projektowych typowych rozwiązań budowlanych

§ 15. Opracowania projektowe sporządza się dla typowych:

1) systemów budownictwa,
2) elementów budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia obiektów budowlanych,
3) węzłów konstrukcyjnych, złącz i detali budowlanych,
4) ustrojów budowlanych,
5) obiektów budowlanych i ich części,
6) wzorcowych elementów i układów funkcjonalnych.

§ 16. 1. Dokumentację projektową dla typowych rozwiązań budowlanych sporządza się w dwóch stadiach jako założenia techniczno-ekonomiczne i projekt techniczny.

2. W szczególnych wypadkach wymagających bardziej dokładnego rozwiązania tematu, dopuszcza się opracowanie dodatkowo projektu wstępnego. W celu uzyskania optymalnego rozwiązania zaleca się wariantowe opracowanie projektu.

3. Jeżeli tematy mają charakter nieskomplikowany, należy zamiast założeń techniczno-ekonomicznych opracować uproszczone założenia.

W szczególności dotyczy to:

1) sprawdzonych w realizacji projektów obiektów budowlanych, przewidzianych do utypowienia,
2) zrealizowanych i sprawdzonych rozwiązań projektowych opracowanych w ramach prac badawczo-rozwojowych,
3) aktualizowanych typowych rozwiązań budowlanych,
4) opracowań wzorcowych elementów i układów funkcjonalnych,
5) projektów obiektów budowlanych o prostej funkcji i konstrukcji.

§ 17. Opracowanie typowego rozwiązania budowlanego nie powinno trwać dłużej, niż dwa lata.

Termin ten może być przedłużony jedynie dla rozwiązań wymagających badań i sprawdzających realizacji wdrożeniowych.

§ 18. 1. Zakres założeń techniczno-ekonomicznych powinien być zróżnicowany w zależności od przedmiotu oraz stopnia skomplikowania i kompleksowości projektowanego rozwiązania.

2. Założenia techniczno-ekonomiczne powinny zawierać część opisową, obliczeniową oraz część rysunkową w zakresie ogólnym pozwalającym na:

— uzasadnienie przyjętego wariantu rozwiązania,
— ocenę nowoczesności przyjętych rozwiązań,
— orientacyjne określenie kosztów.

3. W założeniach techniczno-ekonomicznych powinien być ponadto określony rodzaj i zakres wymaganych sprawdzeń w realizacjach wdrożeniowych, a w wypadku rozwiązań zawierających nowe materiały, elementy i konstrukcje budowlane oraz nowe metody wykonywania robót budowlanych, również wyniki badań niezbędnych do uzyskania decyzji o dopuszczeniu do powszechnego stosowania w budownictwie.

§ 19. Założenia techniczno-ekonomiczne typowych rozwiązań budowlanych powinny w zależności od tematu zawierać przykładowo:

1) dane ogólne obejmujące:
   — określenie tematu,
   — formalną podstawę opracowania,
   — określenie rodzajów budownictwa, które mają być objęte opracowaniem oraz regionów, w których będą zastosowane,
2) uzasadnienie celowości opracowania, z określeniem:
   — stanu dotychczasowych rozwiązań w danej tematyce oraz zakresu, w jakim zaspokoją one występujące potrzeby,
   — planowanych rozmiarów danego rodzaju budownictwa i wskazaniem części objętej rozwiązaniem,
3) wymagania techniczne wynikające z analizy programów i układów funkcjonalnych oraz zunifikowanych parametrów, obowiązujących w danym rodzaju budownictwa, obejmujące:
   — podstawowe parametry wymiarowe i układ głównych osi modularnych siatki konstrukcyjnej,
   — charakter i rodzaj obciążeń,
   — parametry cieplno-wilgotnościowe,
   — parametry akustyczne,
   — klasę odporności ogniowej obiektów i elementów budowlanych,
4) ogólną koncepcję architektoniczną i funkcjonalną oraz możliwość kształtowania bryły obiektów w dostosowaniu do różnych rodzajów zabudowy i struktur urbanistycznych, w tym program użytkowy i wymagania techniczne obejmujące:
   — studium funkcjonalne i estetyczne,
   — wykaz pomieszczeń w budynku wraz z określeniem ich powierzchni, wyposażenia oraz wymagań dotyczących oświetlenia, wentylacji, warunków cieplno-wilgotnościowych i akustycznych oraz agresji chemicznej,
   — obciążenia użytkowe,
   — klasę odporności ogniowej budynku,
   — kubaturę budynku,
   — wykaz urządzeń technicznych związanych z budynkiem i zlokalizowanych na działce,
   — wymagania dotyczące działki z podaniem przykładów wariantowego jej zagospodarowania,

5) ogólną koncepcję układów konstrukcyjnych i schematów statycznych z określeniem podstawowych materiałów budowlanych,

6) koncepcje rysunkowe:

— elementów budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia, z przybliżonymi obliczeniami statycznymi dla elementów podstawowych, opisem rozwiązań materiałowych oraz określeniem dopuszczalnych tolerancji wymiarowych i przybliżonych ciężarów elementów,

— węzłów konstrukcyjnych, złącz i detali budowlanych,

— przykładowych obiektów budowlanych lub ich sekcji i segmentów,

7) warunki i wymagania dotyczące:

— technologii wytwarzania elementów,

— transportu i składowania elementów, w tym rodzaju i charakterystyki środków transportu,

— organizacji i technologii robót montażowych,

— uzupełniających robót wykończeniowych,

— poszczególnych rodzajów robót instalacyjnych z ewentualnymi koncepcjami rysunkowymi układów instalacyjnych oraz elementów i węzłów instalacyjnych,

8) wstępną analizę kosztów i wskaźniki techniczno-ekonomiczne,

9) program opracowania projektu technicznego z podziałem na część przeznaczoną do rozpowszechniania (albumy i katalogi stanowiące podstawę do projektowania obiektów budowlanych metodą typizacji otwartej) oraz na część stanowiącą dokumentację roboczą, przeznaczoną dla zakładów i wytwórni konstrukcyjnych elementów budowlanych,

10) program opracowania modeli jako pomocy do projektowania obiektów budowlanych na zasadach projektowania modelowego,

11) zarys opracowania programów obliczeniowych dla elektronicznych maszyn cyfrowych, służących zautomatyzowanym metodom projektowania obiektów budowlanych z zastosowaniem elektronicznej techniki obliczeń.

§ 20. 1. Uproszczone założenia dla rozwiązań, o których mowa w § 16 ust. 3 powinny odpowiednio do tematu zawierać przykładowo:

1) określenie dotychczasowego i przewidywanego zakresu zastosowania rozwiązania (jego powtarzalności),

2) ocenę techniczną i ekonomiczną rozwiązania, wynikającą z dotychczasowych realizacji,

3) wyniki przeprowadzonych badań, doświadczeń i realizacji sprawdzających,

4) wnioski w sprawie postulowanych zmian i ulepszeń projektu technicznego przed jego utypowieniem,

5) dyspozycje w zakresie technologii wykonawstwa.

2. W wypadku utypowienia rozwiązania indywidualnego, do uproszczonych założeń załącza się projekt techniczny rozwiązania z wybranej realizacji.

§ 21. Założenia techniczno-ekonomiczne i uproszczone założenia są rozpatrywane na posiedzeniach Komisji Oceny Projektów Typowych zwanych dalej w skrócie „KOPT", działających przy biurach kierujących typizacją lub w ich jednostkach nadrzędnych.

Przewodniczącym KOPT jest kierownik jednostki, przy której działa KOPT lub osoba przez niego upoważniona.

§ 22. 1. W skład KOPT wchodzą:

1) upoważnieni do zatwierdzania założeń techniczno-ekonomicznych (uproszczonych założeń) przedstawiciele właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), na którego zlecenie temat został opracowany,

2) upoważnieni do uzgodnienia założeń techniczno-ekonomicznych (uproszczonych założeń) przedstawiciele:

a) Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub ministra (kierownika urzędu centralnego) właściwego do określenia warunków technicznych wykonywania robót budowlano-montażowych dla danego rodzaju budownictwa,

b) Głównego Inspektora Sanitarnego,

c) Głównego Inspektora Pracy,

d) Komendy Głównej Straży Pożarnych,

e) Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej,

f) Urzędu Dozoru Technicznego.

2. W posiedzeniach KOPT biorą ponadto udział, w zależności od problematyki, autorzy założeń techniczno-ekonomicznych (uproszczonych założeń), przedstawiciele biura kierującego typizacją oraz w miarę potrzeby przedstawiciele zjednoczeń przemysłowych wiodących w branży i zjednoczeń budownictwa, a w zakresie systemów i obiektów budowlanych, przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych.

§ 23. 1. Posiedzenie KOPT należy wyznaczyć w terminie 28 dni od daty wysłania opracowania jednostkom biorącym udział w posiedzeniu, przy czym w wypadkach szczególnie uzasadnionych, termin ten może być skrócony do 14 dni.

2. Nieobecność na posiedzeniu KOPT przedstawicieli jednostek, z którymi projekt jest uzgadniany i nie nadesłanie uwag w terminie, o którym mowa w ust. 1, należy traktować jako zgodę na proponowane rozwiązanie.

§ 24. Protokół z posiedzenia KOPT sporządza się na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 25. W razie nieuzgodnienia stanowisk na posiedzeniu KOPT — przewodniczący KOPT przedstawia rozbieżne stanowiska ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego), na którego zlecenie opracowanie zostało wykonane lub osobie przez niego upoważnionej — w celu ich rozstrzygnięcia.

§ 26. Projekty techniczne typowych systemów budownictwa powinny w zależności od tematu zawierać przykładowo:

1) ogólną charakterystykę rozwiązania budowlanego,

2) rysunki robocze typowych elementów wraz z opisami technicznymi i niezbędnymi obliczeniami (statycznymi, cieplno-wilgotnościowymi itp.),

3) album (katalog) kart informacyjnych typowych elementów, węzłów, połączeń i detali budowlanych,

4) przykładowe rozwiązania obiektów budowlanych (ich części),

5) w miarę potrzeby wytyczne w zakresie:

— transportu i składowania elementów, w tym rodzaju transportu i środków przewozowych oraz ekonomicznej odległości przewozu,

— organizacji, technologii i montażu,

— wykonywania robót wykończeniowych,

— wykonywania poszczególnych robót instalacyjnych, z przykładami układów instalacyjnych,

6) wskaźniki techniczno-ekonomiczne dla obiektów budowlanych projektowanych w określonym systemie budownictwa, ustalone na podstawie rozwiązań i kosztorysów dla obiektów przykładowych,

7) projekty kart katalogowych Katalogu Budownictwa.

§ 27. Projekty techniczne, nie objętych systemem budownictwa elementów budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych, wykończenia i wyposażenia, ustrojów budowlanych, węzłów, złącz i detali budowlanych, powinny w zależności od tematu zawierać przykładowo:

1) określenie przeznaczenia oraz zakresu i warunków stosowania,

2) określenie zastosowanych materiałów budowlanych,
3) schematy pracy elementów, obliczenia statyczne, cieplno-wilgotnościowe itp.,
4) rysunki robocze elementów wraz z opisami technicznymi, charakterystycznymi parametrami technicznymi i wskaźnikami techniczno-ekonomicznymi,
5) w uzasadnionych technicznie wypadkach, wytyczne:
— technologii produkcji elementów,
— transportu i składowania elementów,
— wbudowywania elementów i połączeń z innymi elementami,
6) wycenę kosztów elementów,
7) projekt karty katalogowej Katalogu Budownictwa.

§ 28. 1. Projekty techniczne typowych obiektów budowlanych oraz ich części powinny w zależności od tematu zawierać przykładowo:
1) określenie przeznaczenia oraz zakresu i warunków stosowania,
2) określenie programu użytkowego, wyposażenia instalacyjnego i technologicznego,
3) projekt architektoniczny, zawierający przykłady sytuowania obiektu na działce, rysunki rzutów, przekrojów i elewacji, opis techniczny z wykazem zastosowanych typowych i nietypowych elementów wykończenia oraz typowych i nietypowych węzłów, złącz i detali budowlanych, rysunki robocze elementów i detali nietypowych,
4) projekt konstrukcyjny zawierający opis techniczny z wykazem zastosowanych typowych i nietypowych elementów konstrukcyjnych, obliczenia statyczne, rysunki robocze elementów nietypowych,
5) projekty poszczególnych rodzajów instalacji z opisami technicznymi i niezbędnymi obliczeniami, wykazy zastosowanych elementów typowych i nietypowych, rysunki robocze elementów nietypowych,
6) projekt technologiczny procesu produkcyjnego lub usług,
7) kosztorysy robót i obiektu z kartą podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych,
8) kartę ceny katalogowej,
9) projekt karty katalogowej Katalogu Budownictwa,
10) wytyczne określające zakres dopuszczalnych zmian przy adaptowaniu rozwiązania typowego do warunków miejscowych.

2. Wzór karty ceny katalogowej ustali Dyrektor Departamentu Ekonomiki i Finansów Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 29. Projekty techniczne wzorcowych elementów i układów funkcjonalnych powinny w zależności od tematu zawierać przykładowo:
1) określenie przeznaczenia oraz zakres i warunki stosowania,
2) program użytkowy oraz rozwiązania w zakresie wykończenia i wyposażenia w instalacje,
3) rysunki układu funkcjonalnego,
4) projekt karty katalogowej Katalogu Budownictwa.

§ 30. Projekty techniczne podlegają sprawdzeniu przez zespoły sprawdzające, działające w biurach kierujących typizacją w terminie 28 dni od dnia złożenia projektu. Jeśli autorem projektu technicznego jest inna jednostka projektowania niż biuro kierujące typizacją, obowiązuje uprzednie sprawdzenie projektu przez zespół sprawdzający tej jednostki.

§ 31. Zespoły sprawdzające dokonują sprawdzenia projektu technicznego typowego rozwiązania według ogólnie obowiązujących zasad, a ponadto badają:
1) nowoczesność rozwiązań projektowych, na podstawie kryteriów obowiązujących w budownictwie,
2) zgodność nowych rozwiązań z warunkami podanymi w decyzjach o ich dopuszczeniu do powszechnego stosowania w budownictwie,
3) zgodność informacji podanych w projektach kart katalogowych Katalogu Budownictwa z zatwierdzanym projektem technicznym.

§ 32. 1. Projekty techniczne typowych rozwiązań są zatwierdzane przez kierowników jednostek przy których działa KOPT na wniosek zespołu sprawdzającego, na podstawie uprzednio zatwierdzonych założeń techniczno-ekonomicznych (uproszczonych założeń).

2. Okres ważności projektu technicznego typowego rozwiązania budowlanego ustala się na pięć lat, licząc od dnia zatwierdzenia. Termin ten może być przedłużony na wniosek ministerstwa (urzędu centralnego), właściwego dla danego tematu.

§ 33. Zakres i warunki dopuszczalnych zmian adaptacyjnych w projektach technicznych typowych rozwiązań budowlanych powinny być określone w opisie technicznym do projektu.

Rozdział V

Rozpowszechnianie i aktualizowanie opracowań projektowych typowych rozwiązań budowlanych

§ 34. 1. Rozpowszechnianie opracowań projektowych typowych rozwiązań budowlanych należy do obowiązków biur kierujących typizacją.

Jeżeli rozwiązania zostały zaprojektowane przez inne jednostki, niż biura kierujące typizacją, to jednostki te powinny przekazywać oryginalne matryce projektów technicznych do właściwych biur kierujących typizacją, w celu reprodukcji i rozpowszechniania.

W wypadkach technicznie uzasadnionych, opracowania projektowe typowych rozwiązań budowlanych mogą być rozpowszechniane przez jednostki będące autorem opracowania.

Zamówienia na dostarczenie projektów typowych rozwiązań budowlanych powinny być zrealizowane w terminie do sześciu tygodni od dnia ich wpływu.

2. Biura kierujące typizacją są obowiązane do aktualizacji wykonanych przez siebie prac typizacyjnych w terminie nie dłuższym niż co 5 lat oraz wycofywania rozwiązań, które uległy dezaktualizacji.

3. Wycofanie opracowania projektowego typowego rozwiązania budowlanego może nastąpić za zgodą Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek właściwego biura kierującego typizacją, działającego w porozumieniu z zamawiającym ministerstwem (urzędem centralnym).

Rozdział VI

Sprawozdawczość z wykonania planów typizacji

§ 35. Biura kierujące typizacją oraz inne jednostki projektowania opracowujące dokumentację zgodnie z planem typizacji są obowiązane do sporządzania rocznych sprawozdań z wykonania planów typizacji na formularzach, których wzór stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia.

Sprawozdania sporządza się i przekazuje w trzech egzemplarzach ministerstwom (urzędom centralnym), w terminie do dnia 10 lutego roku następnego.

Jeśli biuro kierujące typizacją lub inna jednostka projektowania wykonywała prace związane z typizacją na zlecenie kilku ministerstw (urzędów centralnych), dla każdego zleceniodawcy sporządza oddzielne sprawozdanie.

§ 36. Ministerstwa (urzędy centralne) akceptują otrzymane sprawozdania i przekazują je w jednym egzemplarzu do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w terminie do dnia 1 marca roku następnego.

Drugi egzemplarz sprawozdania jest zwracany do jednostki, która je sporządziła, a trzeci egzemplarz pozostaje w aktach ministerstwa (urzędu centralnego).

Rozdział VII

Przepisy końcowe

§ 37. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do budownictwa w dziedzinie obrony kraju oraz bezpieczeństwa wewnętrznego, w zakresie obiektów budowlanych objętych nadzorem techniczno-budowlanym.

§ 38. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 11 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 6 marca 1963 r. w sprawie organizacji prac projektowych w zakresie typizacji w budownictwie (Dz. Budownictwa Nr 7, poz. 25, z 1964 r. Nr 15, poz. 44 i z 1966 r. Nr 5, poz. 20),

2) zarządzenie nr 231 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 sierpnia 1965 r. w sprawie ramowych zasad sporządzania i zatwierdzania założeń i projektów typowych obiektów budowlanych lub ich części (Dz. Budownictwa Nr 11, poz. 37 i z 1968 r. Nr 11, poz. 56),

3) zarządzenie nr 40 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 marca 1967 r. w sprawie zasad, trybu i formy sporządzania dwuletnich planów typizacji w budownictwie i sprawozdawczości z ich realizacji (Dz. Budownictwa Nr 6, poz. 37).

§ 39. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załączniki do zarządzenia nr 51 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 17 grudnia 1976 r.

Załącznik nr 1

WYKAZ BIUR KIERUJĄCYCH TYPIZACJĄ ORAZ PRZEDMIOTOWY ZAKRES ICH DZIAŁANIA

Lp.	Nazwa i siedziba biura	Ministerstwo (urząd centralny), któremu biuro podlega	Zakres działania
1	2	3	4
1	Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego — Warszawa	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	Budownictwo ogólne: mieszkaniowe typu miejskiego, hoteli i internatów, oświaty, szkolnictwa wyższego, służby zdrowia, kultury, usług, handlu, gastronomii, sportu i turystyki, administracji itp.
2	Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Przemysłowego „BISTYP" — Warszawa	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	Budownictwo przemysłowe: produkcyjne, składowe, pomocnicze, towarzyszące i usługowe dla przemysłu, zaplecza technicznego budownictwa, energetyki cieplnej niezawodowej, kopalni odkrywkowych węgla brunatnego, chłodni przemysłowych oraz instalacji chłodniczych w innych obiektach.
3	Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Konstrukcji Metalowych „Mostostal" — Warszawa	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	Budownictwo ze stali i aluminium w zakresie: systemów, elementów konstrukcyjnych i obiektów budowlanych.
4	Zjednoczenie Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż" — Warszawa	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	Układy instalacyjne i urządzenia elektrotechniczne oraz ich elementy.
5	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Rolniczego „BISPROL" — Warszawa	Ministerstwo Rolnictwa	Budownictwo rolnicze i wiejskie, w szczególności budownictwo dla gospodarki uspołecznionej oraz budownictwo leśne.
6	Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Wiejskiego — Kraków	Ministerstwo Rolnictwa	Budownictwo wiejskie dla gospodarki indywidualnej.
7	Centralne Biuro Studiów i Projektów Wodnych Melioracji i Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „Bipromel" — Warszawa	Ministerstwo Rolnictwa	Budownictwo w zakresie melioracji wodnych, zaopatrzenia rolnictwa i ludności wiejskiej w wodę, kanalizacji wsi oraz wykorzystania ścieków rolniczych.

1	2	3	4
8	Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego „Hydroprojekt" — Warszawa	Ministerstwo Rolnictwa	Budownictwo gospodarki wodnej z wyjątkiem melioracji wodnych (poz. 7).
9	Centrum Techniki Komunalnej — Warszawa	Ministerstwo Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska	1. Budownictwo służące do: — utrzymania ruchu, transportu i komunikacji miejskiej, — zaopatrzenia miast w wodę oraz uzdatniania jej do picia, dla potrzeb gospodarczych i przemysłowych, — oczyszczania ścieków miejskich i przemysłowych dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem, — gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości w miastach i osiedlach, — oświetlenia ulic. 2. Budownictwo sieci cieplnych. 3. Budownictwo gazownictwa bezprzewodowego. 4. Budownictwo urządzeń zieleni użytku publicznego i cmentarzy.
10	Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych — Katowice	Ministerstwo Górnictwa	Budownictwo związane z eksploatacją kopalin, w tym budownictwo podziemne kopalń odkrywkowych węgla brunatnego.
11	Biuro Projektów Gazownictwa „GAZOPROJEKT" — Wrocław	Ministerstwo Górnictwa	Budownictwo związane z produkcją i transportem gazu, z wyjątkiem gazownictwa bezprzewodowego (poz. 9).
12	Główne Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „ENERGOPROJEKT" — Warszawa	Ministerstwo Energetyki i Energii Atomowej	Budownictwo energetyki zawodowej oraz sieci elektroenergetycznych.
13	Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Kolejowego — Warszawa	Ministerstwo Komunikacji	Budownictwo służące do utrzymania ruchu i transportu kolejowego oraz obiektów budowlanych w zakładach i przedsiębiorstwach komunikacji kolejowej.
14	Centralne Biuro Studiów i Projektów Dróg i Mostów — Warszawa	Ministerstwo Komunikacji	Budownictwo służące do utrzymania ruchu i transportu drogowego oraz obiektów budowlanych w zakładach i przedsiębiorstwach komunikacji drogowej.
15	Biuro Projektów i Realizacji Inwestycji „Budomasz" — Warszawa	Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	Budownictwo zaplecza technicznego motoryzacji w zakresie obsługi i sprzedaży samochodów osobowych.
16	Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Przemysłu Maszynowego „Bipromasz" — Warszawa	Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	Budownictwo stacji sprężarek i acetylenowni dla potrzeb przemysłu maszynowego
17	Biuro Studiów i Projektów Łączności — Warszawa	Ministerstwo Łączności	Budownictwo łączności użytku publicznego.
18	Biuro Projektów Budownictwa Morskiego „Projmors" — Gdańsk	Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej	Budownictwo na terenach objętych właściwością organów administracji morskiej oraz budownictwo hydrotechniczne w portach i stoczniach rzecznych.

Załącznik nr 2

....

Nazwa ministerstwa (urzędu centralnego) — dysponenta środków

Pieczątka biura kierującego typizacją lub resortowego biura projektów

PLAN TYPIZACJI W BUDOWNICTWIE NA LATA ....

Lp.	Symbol tematu[1])	Temat[2])	Planowany termin		Nazwa stadium opracowania	% rzeczowego zaawansowania tematu na koniec roku poprzedzającego plan	Nakłady na opracowanie tematu w tys. zł				Nazwa stadium kończonego w roku		Nazwa biura kierującego typizacją	Uwagi
			zakończenia ostatecznego stadium opracowania	rozpoczęcia opracowania			ogółem	w tym:						
								poniesione do końca roku poprzedzającego plan	planowane na					
									19	19	19	19		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
		Zestawienie wg grup tematycznych[2])												
		Razem												

Jednostka sporządzająca:

....

Dyrektor biura kierującego typizacją lub resortowego biura projektów

Data ....

Uzgodniono z biurem kierującym typizacją:

....

Dyrektor biura kierującego typizacją

Data ....

Akceptacja ministerstwa: (urzędu centralnego)

....

Data ....

1) Symbole tematów określa się kolejnymi numerami w obrębie roku, w którym tematy są rozpoczynane, oraz dwucyfrową końcówką tego roku (np. 6/76, 2/77).

2) Tematy należy ujmować w kolejności określonej w § 1 zarządzenia.

Załącznik nr 3

Nazwa (pieczątka) biura kierującego typizacją
KOMISJI OCENY PROJEKTÓW TYPOWYCH

PROTOKÓŁ Nr ....

z posiedzenia K.O.P.T. w dniu .... 197 ...... r.

1) Temat: ....
....

objęty planem typizacji resortu .... na rok .... poz. ....

nr opracowania .... założenia techniczno-ekonomiczne

(uproszczone założenia) autor ....

2) Biuro będące autorem opracowania ....

Biuro kierujące typizacją ....

3) Przewodniczący stwierdził, że zawiadomienia o posiedzeniu zostały wysłane lub doręczone we właściwym terminie oraz, że posiedzenie:

— odbędzie się ....

— nie może się odbyć z przyczyn: ....

4) Opracowanie uzyskało opinie lub uzgodnienia następujących instytucji:

a) ...., nr ...., z dnia ....

b) ...., nr ...., z dnia ....

c) ...., nr ...., z dnia ....

d) ...., nr ...., z dnia ....

5) Po rozpatrzeniu przedstawionego opracowania K.O.P.T. postanawia:

....

....

Protokółował: Przewodniczący K.O.P.T.

....

6) Ewentualne zastrzeżenia przedstawicieli zainteresowanych jednostek:

....

....

....

Podpis

7) Klauzula uzgadniająca:

Jednostka	Imię i Nazwisko	Podpis
....	....	....
....	....	....
....	....	....

8) Klauzula zatwierdzająca: Imię i Nazwisko Podpis

....

Załącznik nr 4

Nazwa ministerstwa (urzędu centralnego)

....

Biuro kierujące typizacją ....

Zatwierdzony przez GUS

w dniu ....

....

Formularz MB-typ

Sprawozdanie z wykonania planu typizacji w budownictwie w 197 ...... r.

Lp.	Symbol tematu	Temat wg zatwierdzonego planu	Terminy: 1) rozpoczęcia planowany / wykonany 2) zakończenia ostatniego stadium planowany / wykonany	Nakłady w tys. zł: planowane na rok sprawozdawczy	Nakłady w tys. zł: Zapłacone faktury ogółem od początku rozpoczęcia tematu	Nakłady w tys. zł: Zapłacone faktury w tym w roku sprawozdawczym
1	2	3	4	5	6	7

.... dnia .... 197 ...... r. ....

podpis

30.

ZARZĄDZENIE Nr 52

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 grudnia 1976 r.

w sprawie stosowania konstrukcji stalowych w budownictwie

(znak: BP-2/Ż/76)

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego

i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54 poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) w związku z § 1 zarządzenia nr 125 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1959 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu stalą przy robotach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 65, poz. 335) w celu zrównoważenia zapotrzebowania na budowlane konstrukcje stalowe z dostawami wyrobów hutniczych przeznaczonych do ich wytwarzania — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy stosowania w budownictwie budowlanych konstrukcji stalowych i mieszanych ujętych w bilansie centralnym oraz importowanych, z wyjątkiem:

1) projektowania i budowy mostów i wiaduktów o dużych rozpiętościach,

2) budowy obiektów, dla których założenia techniczno-ekonomiczne lub dokumentacja uproszczona (jednostadiowa) zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie zarządzenia,

3) wykonywania remontów i modernizacji obiektów budowlanych.

§ 2. Budowlane konstrukcje stalowe i mieszane, o których mowa w § 1, zwane dalej „konstrukcjami stalowymi", mogą być stosowane w projektowaniu i realizacji obiektórw budowlanych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 3. 1. Stosowanie konstrukcji stalowych w projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych innych niż wymienione w załączniku może mieć miejsce tylko wyjątkowo i w przypadkach technicznie i ekonomicznie uzasadnionych oraz po uprzednim uzgodnieniu przez inwestora z naczelnym dyrektorem Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal".

2. W razie braku uzgodnienia decyzję podejmuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek ministra nadzorującego inwestora.

§ 4. Naczelny dyrektor Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" zapewni wprowadzenie, stosownie do ustaleń zawartych w zarządzeniu, odpowiednich zmian i uzupełnień do branżowej instrukcji dotyczącej zamawiania i dostaw konstrukcji stalowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 52 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 grudnia 1976 r.

WYKAZ

obiektów budowlanych w projektowaniu i realizacji których mogą być stosowane konstrukcje stalowe i mieszane

A. Budownictwo produkcyjne i usługowe

1. Obiekty i przekrycia systemowe.
2. Obiekty technologiczno-produkcyjne przemysłu hutniczego (np. stalownie, walcownie, hale mieszalników, hale stryperowe, kompleks wielkich pieców, hale lejnicze, warsztaty naprawcze, koksownie, aglomerownie).
3. Obiekty przemysłu ciężkiego przetwórstwa (np. tłocznie, kuźnie, odlewnie, kotłownie, wydziały obróbki ciężkiej, hale montażowe).
4. Obiekty produkcyjne dla technologii szybko zmieniających się i rozwojowych, w których konstrukcja budowlana jest funkcjonalnie związana z procesem technologicznym.
5. Obiekty energetyki zawodowej i przemysłowej.
6. Obiekty technologiczne budownictwa górniczego (np. wieże szybowe, nadszybia, zbiorniki węgla, płuczki, seperatory).
7. Estakady technologiczne (jezdnie podsuwnicze, galerie przenośników taśmowych).
8. Budynki magazynów wysokiego składowania i chłodnie składowe.
9. Zbiorniki na ciecze i gazy.
10. Obiekty technologiczne przemysłu chemicznego, drzewnego i papierniczego (np. etażerki, kompresorownie).
11. Rolnicze obiekty szklarniowe.
12. Wytwórnie pasz.

B. Inne rodzaje budownictwa

1. Konstrukcje wsporcze linii energetycznych wysokiego napięcia od 110 kV.
2. Maszty radiowe i telewizyjne.
3. Kolejki linowe.
4. Hangary.
5. Doki portowe.
6. Duże obiekty sportowe.

31.

ZARZĄDZENIE Nr 55

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1976 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w pracowniach projektowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

(znak: PP/3/76)

W związku z § 1 ust. 2 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy projektowaniu w pracowniach projektowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych — określone w załączniku do zarządzenia.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, stosuje się w pracowniach projektowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, tworzonych na podstawie zarządzenia nr 10 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 lutego 1970 r. w sprawie tworzenia i zasad działania pracowni projektowych oraz zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w tych pracowniach (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 8), z wyjątkiem, o którym mowa w ust. 3.

3. Zasad, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się w tych pracowniach projektowych, które na podstawie odrębnych decyzji zostały objęte przepisami uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów.

§ 2. Wprowadzenie zasad wynagradzania, o których mowa w § 1, nie może spowodować przekroczenia ustalonego dla przedsiębiorstw funduszu płac.

§ 3. Pracowników pracowni projektowych, nie zatrudnionych bezpośrednio przy projektowaniu, wynagradza się według zasad obowiązujących w przedsiębiorstwie, w którym utworzono pracownię.

§ 4. Wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu płac pracownikom objętym zarządzeniem, wolne są od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne.

§ 5. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie nr 10 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 lutego 1970 r. w sprawie tworzenia i zasad działania pracowni projektowych oraz zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w tych pracowniach (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 8), a w szczególności § 4 ust. 1 — 4 załącznika nr 1 oraz załącznik nr 2.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 55 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1976 r.

ZASADY WYNAGRADZANIA PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH BEZPOŚREDNIO PRZY PROJEKTOWANIU W PRACOWNIACH PROJEKTOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

§ 1. 1. Wartość produkcji projektowej pracowni projektowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych zalicza się do wartości produkcji tych przedsiębiorstw w dziale usług.

2. Planowany fundusz płac (łącznie z funduszem premiowym) dla pracowników pracowni ustala dyrektor przedsiębiorstwa w ramach planowanego (dyspozycyjnego) funduszu płac przedsiębiorstwa — wskaźnikiem udziału funduszu płac w wartości planowanej sprzedaży usług projektowych.

3. Ustalony zgodnie z ust. 2 fundusz płac pracowników pracowni stanowi element łącznego planowanego (dyspozycyjnego) funduszu płac przedsiębiorstwa, korygowanego procentem wykonania planu wartości produkcji i usług oraz współczynnikiem korekty funduszu płac ustalonym dla przedsiębiorstwa stosownie do ogólnie obowiązujących przepisów.

4. Rozliczenie planowanego funduszu płac pracowników pracowni następuje łącznie z rozliczeniem planowanego (dyspozycyjnego) funduszu płac przedsiębiorstwa według zasad ogólnie obowiązujących w przedsiębiorstwie.

§ 2. 1. Pracownikom zatrudnionym bezpośrednio przy projektowaniu w pracowni projektowej przysługują miesięczne stawki płacy zasadniczej, określone w § 16 ust. 1 załącznika nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z dnia 23 grudnia 1974 r., przy przyjęciu następującej tabeli kategorii zaszeregowania:

Lp.	Stanowisko	Kategorie zaszeregowania
1	Kierownik pracowni Główny projektant Starszy projektant	10—17
2	Projektant Starszy kosztorysant	10—16
3	Starszy asystent Kosztorysant	8—14
4	Asystent	5—12
5	Pomoc techniczna Kreślarz	3—10

Przy ustalaniu stawek płacy zasadniczej — dyrektor przedsiębiorstwa powinien brać pod uwagę wielkość pracowni, rozmiar i złożoność wykonywanych prac oraz poziom wynagrodzeń innych pracowników przedsiębiorstwa, o takich samych lub zbliżonych kwalifikacjach.

2. Wymagania w zakresie wykształcenia i stażu pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach, wymienionych w ust. 1, ustala się zgodnie z przepisami § 11 i załącznika nr 2 do zarządzenia nr 17 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 czerwca 1976 r. w sprawie wynagrodzeń zasadniczych i dodatków do tych wynagrodzeń przysługujących pracownikom państwowych biur projektów.

3. Poza wynagrodzeniem, wynikającym z miesięcznych stawek płac zasadniczych, pracownikom zajmującym stanowiska kierownika pracowni i głównego projektanta przysługuje miesięczny dodatek funkcyjny w wysokości:

kierownik pracowni	600 zł
	800 zł
	1000 zł
	1500 zł
	2000 zł
	2500 zł
główny projektant	600 zł
	800 zł
	1000 zł
	1500 zł
	2000 zł

§ 3. 1. Pracownicy zatrudnieni bezpośrednio przy projektowaniu mogą otrzymywać premie za terminowe wykonanie ustalonych zadań, skrócenie czasu projektowania i wzrost wydajności pracy, przy zachowaniu właściwego poziomu oraz wysokiej jakości opracowania — z funduszu premiowego tworzonego na ten cel w ramach funduszu płac pracowników pracowni projektowej.

2. Fundusz premiowy pracowni projektowej stanowi różnicę między funduszem płac ustalonym dla pracowni, a funduszem płac zasadniczych i dodatków funkcyjnych wypłacanych pracownikom pracowni.

3. Za I, II i III kwartał mogą być wypłacone zaliczki na poczet rozliczenia rocznego funduszu premiowego. Wysokość zaliczki za I, II i III kwartał powinna równać się procentowi zaawansowania w rocznym planie produkcji z tym, że nie może ona przekroczyć 25% planowanego funduszu premiowego.

4. Warunkiem wypłaty zaliczki premiowej oraz rocznego funduszu premiowego jest wykonanie ustalonych zadań, w tym terminowe dostarczenie dokumentacji na budowy.

W przypadku niewykonania ustalonych na dany kwartał (rok) zadań lub niedotrzymanie ustalonych terminów dostarczenia dokumentacji na budowę — zaliczkę premiową oraz roczny fundusz premiowy zmniejsza się co najmniej o połowę.

5. W przypadku niewłaściwego poziomu opracowań projektowych, w tym zwłaszcza błędów stwierdzonych w realizacji projektów na budowie — fundusz premiowy oraz premie indywidualne ulegają zmniejszeniu, aż do całkowitego pozbawienia, według zasad ustalonych w szczegółowym regulaminie premiowania.

6. Premie wypłaca się według zasad określonych w szczegółowym regulaminie premiowania zatwierdzonym przez dyrektora przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową.

Szczegółowy regulamin premiowania powinien ustalać kryteria i zasady podziału funduszu premiowego pomiędzy poszczególnych pracowników oraz warunki przyznawania tej premii, a także przypadki, w których premia ulega zmniejszeniu lub całkowitemu przepadkowi.

7. Wysokość funduszu premiowego oraz premii indywidualnych na dany rok oraz wysokość zaliczek zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 4. Dyrektor przedsiębiorstwa obowiązany jest do prawidłowego ustalania funduszu płac dla pracowników pracowni zatrudnionych bezpośrednio przy projektowaniu w sposób zapobiegający powstawaniu dysproporcji zarobków tych pracowników w stosunku do pozostałych pracowników przedsiębiorstwa, zajmujących stanowiska wymagające takich samych kwalifikacji.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę **na kraj** przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch" oraz urzędy pocztowe i doręczyciele

do 25 listopada na cały rok następny,
w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch".
Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki **za granicę** która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch" Centrala Kolportażu Prasy Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa konto PKO nr 1531—71.

Sprzedaż odręczną poszczególnych numerów Dziennika prowadzi Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa, Wydział Zbytu, ul. Instalatorów 7c, 02-237 Warszawa.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05, w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy
Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150
INDEKS 35574

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1. W-wa. Zam. 12-2217/76. Nakł. 50 000 egz.